

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 14. De Parisina muliere prodigiose sanata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

„stupa injecta fuerint per literas Epi-
 „scopi, quibus nec rationes Bannifa-
 „tionis a nobis efflagitans, crude nude
 „Banni abrogationem & Parochi resti-
 „tutionem inauditis imposuit, quo fa-
 „ctum, ut illo fervore, ea ipsa hora,
 „qua dictæ literæ perlectæ fuerunt Com-
 „munitati Udlingenschweilensi manda-
 „tum de nova electione decerneretur.
 „Secundo cum Bannitum amplius non
 „recipere firmum fuerit, ut & est, re-
 „ditus itidem curæ tam exigui sint, ut
 „honestum victum, & non ultra, Vi-
 „cario suppeditare possint, adeo, ut
 „pensioni pro Parocho locus non esset,
 „& si fuisset, tam contumelioso de fru-
 „ctibus e nostra ditione aliquid con-
 „cedi non potuisset, nulla de Parochi
 „titulo memoria superfuit.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

§. XIV.

*De Parisina muliere prodigiose
 sancta.*

Illuxerat dies trigesima prima Maij, in
 quam festum Theophoriæ inciderat,
 & pro more Parisiis solemnis habebatur
 supplicatio, in qua Divinam Hostiam
 Parochus ad S. Margaritam circumfe-
 rebat. Eadem die & occasione rem
 miram humanisque viribus superiorem
 contigisse narrant Historici; quos inter,

*Relation du
 Miracl. a
 Paris.
 Mandem.
 du Card.
 de Noaill.
 7. Aout.
 1725.*

Sæc. XVIII. A. C. 1725. testem coævum, omnique exceptione
 majorem seligo Cardinalem Noaillium
 Parisiensem Archiepiscopum, qui in
 veritatis subsidium rem, prout gesta
 est, retulit, die 7. Augusti edito desu-
 per, ut vocant, *mandato* seu epistola
 ferme in hæc verba: Jamjam per vi-
 ginti prope annos sanguinis fluxu labo-
 rabat Anna Charliera de la Fosse cujus-
 dam Artificis uxor, a qua quidem in-
 firmitate, etsi anno hujus sæculi duo-
 decimo restituta fuisset ope præstantis-
 simi cujusdam Medici, nomine Hel-
 vetii, inde tamen elapsis septem annis
 adeo recruduit malum, ut continuis,
 atque acutissimis doloribus paulatim
 omnes corporis vires consummarentur.
 Adhibebantur quidem omnia, quæ ad
 manum erant, remedia, sed tantum
 aberat, ut prodessent, ut magis ma-
 gisque nocerent, ac morbi vim auge-
 rent. Postremis octodecim mensibus
 ad mali vehementiam nova, tantaque
 fit accessio, ut misera nec pedibus con-
 sistere, imo nec extenuatum corpus
 fulcris sustentare posset. Ipsum adeo
 solis lumen oculis erat infestum, at-
 que ex minimo motu linquebatur ani-
 mo, quin & ex acerbissimo laterum
 dolore ægre etiam in lecto cubare pot-
 erat, ut proin de vita id solum haberet
 reliquum, quod quotidie mori se sen-
 taret,

tiret, difficillima vitam inter mortem-
 que lucta. Cum ergo humana quævis
 remedia prorsus inutilia, ac de recupe-
 randa salute sua penitus conclamatum
 esse cerneret, in solo Deo spem unicam
 reponit, ingeminat preces, jamque
 anno priori constitutum plane habet,
 ut collectis omnibus viribus, si propria
 non posset, saltem aliorum ope adjuta
 Deum Eucharisticum in proxima sup-
 plicatione comitaretur, nec a Christi
 Domini pedibus recederet, donec pri-
 stinæ reddita esset sanitati; Commen-
 dat quidem vivam ejus fidem Confes-
 sarius, nec tamen hunc fervoris impe-
 tum sequi, consultum censet; ratus,
 temeritatis notam redolere, si a Deo
 palam, & cum tanto strepitu peteret
 gratiam, quæ tamen forte deneganda
 esset. Major autem erat ejus fiducia;
 hinc spiritu Dei animata a concepto
 animi proposito dimoveri haud poterat.
 Opponitur quidem morbi gravitas, vi-
 rium impotentia, & consilii temeritas;
 objectatur etiam haud leve discrimen,
 ne a populo turmatim confluyente con-
 culcicaretur; sed immota ejus spes fa-
 cile cuncta hæc, quæ proponebantur,
 obstacula superavit. Ergo crescente ma-
 gis certæ spei ardore nil hæsitans re-
 spondit, *genibus manibusque reptans Deum
 meum languentium sospitatorem adorabo;*

Hic

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725

Hic est, qui ægrotos jamjam erigit, mortuos animat, desperata elevat, profligat tristia, vitamque fugientem attinet, seu conclamata reponit, seu sepultam ex ipsis etiam cineribus restaurat. Hic si me sanare vult, sanabor, si autem sanitati non reddar, denegatæ gratiæ confusionem lubens feram, & in ære confecta moriar quidem, sed in oculis Dei mei, obtenta peccatorum venia moriar, & contenta ero.

His dictis animum suum magis magisque recuperandæ salutis spe ac desiderio recreabat, avidissime expectans temporis momentum, quo sacratissimum Christi Corpus ante ejus ædes deferretur. Paulopost novo, eoque acerbissimo obruitur dolore, & repente illam linguere vitalis calor, tremere manus, palpitare præcordia, oculorum acies hebetari, & internechino pene silentio halitum intercludi, totum corpus ad horrorem rigere, contentiosius laboriosiusque meatus animæ trahi: Accurrunt Medici, & fugientem spiritum, quibus poterant, remediis revocant: potentius autem levamen attulerat quædam foemina, quæ non ita pridem abjecto Calvinii errore ad Ecclesiæ sinum redierat. Hæc ergo lacrimis teneritudine nativa sublabentibus, verbisque ad inspirandam erga Deum fiduciam prævalidis ferme exanimem,

mem, dejectamque aggreditur: *in Deo* Sæc. XVIII.
ajebat ipsa, spei tuæ summam desige vivens, A. C. 1725.
desixam & ratam habe moriens; Deus e-
nim, qui potuit te repente dejicere, poterit
in momento te erigere: in memoriam revoca
Hemoroissæ exemplum, si tua æque ac illius
mulieris fides adeo firma & viva est, re-
cipies cum illa parem fiduciæ tuæ mercedem;
omnis quippe, qui sperat in Deum, non
confundetur: His verbis erecta, novam
animi firmitudinem induit, ac spe sa-
lutis animata de lectulo se proripit,
plantis vero suum officium deneganti-
bus, ac poplitibus in ipso progressus
primi conatu succiduis, aliorum opem
implorat, quorum brachiis velut sci-
pioni innixa. & vicinorum subjectis
lateri manibus ad Domus suæ januam
deportatur. Quamprimum vero San-
ctissimam Eucharistiam deserri cernit,
mox collectis viribus a sua sella se e-
rigit, inque genua se demittere parat,
sed exhausta membrorum firmitate in
terram concidit; manibus tamen ac
genibus per aliquot passus proreptans,
ante Sacrosanctum Christi Corpus pro-
volvitur, elata voce exclamans: Do-
mine, si vis, potes me sanare: Credo,
quod Tu idem sis, qui Jerosolymam ingres-
sus Hæmoroissam sanasti: Parce peccatis
meis, & sanabor. Hæc eadem verba
sæpius cum magno prorsus fervore re-
petiit

Sæc. XVIII, A. C. 1725. petiit: Tentant equidem illi, qui Sacram Hostiam venerabundi comitabantur, illam, ne a prætereuntium turba proculcicaretur, abducere: illa tamen, *Sinite me*, exclamat, *sequi Deum meum, certo sanabor, quid? vultis me impedire, ne sanitatem recuperem?* Et ecce! in eodem corporis sui situ adhuc tres quatuorque passus emensa, repente mitigatum dolorem animadvertit, mox ergo in genua, postea & in pedes se erigit, ac demum corpus tacitis virium incrementis firmari, cunctaque membra vitali rursus calore animari sentit: Dein reddita quoque pedum firmitate supplicantium agmen comitatur usque ad Ecclesiam, ab ædibus suis circiter mille passibus distitam: Effunditur in laudes & gratiarum actiones, quas Deo sospitatori suo persolvit, identidem hæc ingeminans verba: *Domine, da mihi, ut Templum tuum ingredi valeam, & certe valentior, quam unquam, ero:* Mirum! Eodem prorsus momento, quo pedem Templo infert, sanguinis fluxus sistitur & infirma integræ sanitati redditur: Hujus prodigii fama illico per urbem divulgata, Cardinalis Noaillius Parisiensis Archiepiscopus sedulo in rei veritatem inquiri jubet, audiuntur testes fide digni plusquam sexaginta: Advocantur sex Medici, scilicet Affortius, Leo-

Leoteus, Hermanus, Geofredus, Ge- Sæc. XVIII.
 lius & Helvetius, qui accersita etiam A. C. 1725.
 Obstetrice uno ore testabantur, morbo
 penitus defunctam ad pristinam sanita-
 tis alacritatem rediisse, nilque de diu-
 turnæ ægritudinis reliquiis superesse,
 quam exiguam debilitatem iis, qui con-
 valescunt, communem, vultusque co-
 lorem parum vividum, non tamen livi-
 dum. Altera die Charliera ad suam
 Ecclesiam Parochialem firmo pede con-
 tendit, ibidemque iterum debitas gra-
 tes Eucharistico Numini persolvit, cu-
 jus manifestissimo beneficio integræ sa-
 nitati restituta fuisset.

§. XV.

*Varia diversorum judicia circa hoc
prodigium.*

Dies illa tam luculento prodigio il-
 lustris omnibus Catholicis summæ
 erat lætitiæ, & solatio; resonabat Urbs
 tota festivis vocibus & laudum præco-
 niis, quibus Benefici Numinis omni-
 potentia per hujus sæminæ sanationem
 manifestata celebrabatur; plurimum
 etiam valebat hujus prodigii memo-
 ria ad fidelium animos in fide firman-
 dos: Persuasum quippe erat cunctis
 pie sentientibus, quod eo tempore,
 quo Christianorum fides erga Eucha-
 ristia